

Agnieszka Woynarowska

Od Redakcji

Niepełnosprawność nr 9, 7-8

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

Dziewiąty numer *Niepełnosprawności* poświęciliśmy tematyce związanej z doświadczaniem i realizowaniem dorosłości przez osoby z niepełnosprawnością w różnorodnych obszarach życia codziennego. Do niedawna tematyka dorosłości osób z niepełnosprawnością była pomijana i jakby niedostrzegana w badaniach oraz pedagogicznej refleksji pedagogów specjalnych. Współcześnie wątek ów jest bardzo istotnym obszarem ich naukowej eksploracji, w której teoretyczne namysły nad życiem z dorosłością uwikłaną w niepełnosprawność idą w parze z wdrażaniem wielu praktycznych rozwiązań, które mają na celu wspierać dorosłość tej grupy osób, podnosić ich jakość życia oraz zaspokajać potrzeby. Bardzo istotne jest ciągle poszukiwanie odpowiedzi na pytania o istotę dorosłości z niepełnosprawnością, jej społeczne konstrukcje czy społeczne rozumienie. Równie ważne jest odsłanianie społecznego spostrzegania dorosłości osoby z niepełnosprawnością intelektualną: jeszcze w kategoriach „wiecznego dziecka” czy już dorosłego, który ma swoje dorosłe potrzeby, takie jak: potrzeba kreacji własnego życia, doświadczania pracy, seksualności, miłości czy rzecznictwa własnych potrzeb. Poszukiwanie odpowiedzi na pytania: czym jest wsparcie dorosłości, kim jest terapeuta osób dorosłych, jak pomóc i ułatwić realizację idei niezależnego życia?

Autorzy tekstów zamieszczonych w tym numerze próbują również odpowiedzieć na te pytania. Przyglądając się obszarom codzienności, w których dorosłość jest i może być przeżywana, ukazują istniejące rozwiązania i ich niedoskonałości, wyrażają swoje opinie i wątpliwości, poszerzając tym samym pole badań nad dorosłością z niepełnosprawnością. Idea niezależnego życia może być realizowana poprzez rzecznictwo własnych potrzeb, o którym można przeczytać w tekście M. Wlazło, ale również dzięki edukacji i wyrównywaniu w niej szans. O szansach edukacyjnych studentów słabo widzących i niewidomych pisze M. Bilewicz. R.J. Kijak i M. Mikrut przyglądają się potrzebie seksualności osób z niepełnosprawnością intelektualną. Ukazują przemiany w jej postrzeganiu oraz dysonans pomiędzy deklaracjami a rzeczywistością. Analizując podejście terapeutów do seksualności osób z niepełnosprawnością autorzy wskazują na potrzebę edukowania samych terapeutów, opiekunów i poszukiwania oraz wdrażania rozwiązań umożliwiających niepełnosprawnym intelektualnie przeżywanie dorosłości w tym

obszarze swojego życia. Aktywizacja zawodowa i możliwości doświadczania siebie w pracy to kolejny obszar rozważań mający swoje miejsce w tekstach A. Pileckiej, K. Karbownik, A. Woynarowskiej i J. Wolnego. Autorzy ukazują europejskie oraz polskie rozwiązania w obszarze wspomagania aktywności społeczno-zawodowej osób z niepełnosprawnością, rolę pracy oraz zatrudniania wspomagane w życiu osoby z niepełnosprawnością. Doświadczanie swojej duchowości i przeżywanie religijności to kolejny obszar życia codziennego ukazany w refleksji nad egzystencją Karola Nalika, zebranej przez D. Krzemińską. Miarą udanego życia i zadowolenia z niego może być poczucie jakości życia, o którym pisze L. Bobkovicz-Lewartowska, a jakość życia wyrażana jest także przez dobrostan fizyczny i ocenę zdrowia. Tekst o edukacji zdrowotnej osób niepełnosprawnych autorstwa A. Gawel i F. Wojciechowskiego zamyka rozważania nad dorosłością osób z niepełnosprawnością przeżywaną w różnych obszarach codzienności.

Agnieszka Woynarowska
Redaktor tematyczny